

Не тополю високою
Вітер нагинає,
Дівчинонька одинока
Долю зневажає.
— Бодай тобі, доле,
У морі втопитись,
Що не даєш мені й досі
Ні з ким полюбитись.
Як дівчата цілються,
Як їх обнімають
І що тоді їм діється —
Я й досі не знаю...
І не знатиму. Ой, мамо,
Страшно діувати,
Увесь вік свій діувати,
Ні з ким не кохатись.

(Кос-Арал 1848]